

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd SR v právnej veci žalobcu : **JUDr. A. B.**, P., Ž., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu R., C. „v konkurze“, Č., X. R., IČO: X., proti žalovanému: **I., a. s.**, H., Ž., IČO: X., právne zastúpený advokátskou kanceláriou L., s. r. o., H., B., **o určenie neúčinnosti právneho úkonu**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35Cbi/35/2007 –172 zo dňa 16. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35Cbi/35/2007 – 172 zo dňa 16. júna 2009 v napadnutej časti trov konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 60,05 Eur.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 1 322,68 Eur.

V odôvodnení sa konštatuje, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25. júla 2007 domáhal určenia, že právny úkon – zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k hnutelným veciam zo dňa 4. augusta 2004, uzavretá medzi účastníkmi R., C., R. a I., a. s., Ž., ako aj dodatky č. 1 a 2 zo dňa 4. augusta 2004 k uvedenej zmluve, sú voči konkurzným

veriteľom úpadcu R., C. „v konkurze“ R. právne neúčinné. Ďalej sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty 10 000 000 Sk .

Dňa 8. júna 2009 žalobca zobral žalobu späť. Zároveň poukázal na ustanovenie § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurznom, vylúčené z uspokojenia, a preto navrhol, aby súd žalovanému nepriznal trovy konania.

Súd v súlade s ustanovením § 96 ods. 1, 3 O. s. p. konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p. V posudzovanom prípade došlo k zastaveniu konania z viny žalobcu, preto súd priznal žalovanému náhradu trov konania v sume 1 322,68 Eur.

V predmetnom konaní sa žalobca domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu a ďalej zaplata sumy 10 000 000 Sk. Ide o dva samostatné nároky, ktoré možno uplatniť samostatnými žalobami, čo vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. 5Obo/122/208 zo dňa 11. decembra 2008, keď potvrdil uznesenie prvostupňového súdu o zastavení konania len v časti nezaplata súdneho poplatku 600 000 Sk a v časti konania, v ktorej sa žalobca domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, a v ktorej bol súdny poplatok 10 000 Sk zaplatený, uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že v tomto konaní sú spojené dve veci.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Spor s vyššou hodnotou je spor, v ktorom sa žalobca domáhal zaplata sumy 10 000 000 Sk. Z uvedeného sporu patrí právnomu zástupcovi žalovaného tarifná odmena za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania) podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 32 650 Sk, čo je 1 083,78 Eur. Druhý spor, ktorý bol v tomto konaní, je určenie neúčinnosti právneho úkonu – teda spor, ktorého hodnotu nemožno určiť. V tomto druhom prípade patrí právnomu zástupcovi žalovaného tarifná odmena vo výške

685,50 Sk, čo je 22,75 Eur (polovica z tarifnej odmeny 1 371 Sk – výpočtový základ pre rok 2007, pretože plnomocenstvo bolo udelené 12. decembra 2007). Zároveň súd priznal režijný paušál vo výške 178 Sk, čo je 5,91 Eur a DPH k tarifnej odmene vo výške 6 333,75 Sk, čo je 210,24 Eur. Právny zástupca žalovaného si uplatnil DPH aj z režijného paušálu, avšak ustanovenie § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky uvádza, že, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až § 14f o daň z pridanej hodnoty. Režijný paušál je upravený v § 16 vyhlášky, preto súd priznal DPH len z úkonu právnej služby. Celkové trovy konania predstavujú 1 322,68 Eur.

Zároveň súd vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 325,30 Eur podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. v znení zmien.

Proti uzneseniu v časti trov konania podal žalobca odvolanie.

Namieta, že tak zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia, tak aj zo samotného spisu nie je ničím preukázané, aký právny úkon právny zástupca žalovaného vykonal. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 12. 09. 2007, ktoré súdu bolo doručené dňa 13. 09. 2007 jednoznačne vyplýva, že ho koncipoval žalovaný a podpisoval predseda predstavenstva žalovaného, teda nie právny zástupca žalovaného. V predmetnom konaní bol dvakrát nariadený termín pojednávania, avšak prvýkrát bolo pojednávanie odročené pre neprítomnosť účastníkov konania a druhýkrát bol termín pojednávania zrušený. Preto nie je žalobcovi zrejmé, o aký právny úkon žalovaného sa jedná .

Žalobca ďalej poukazuje na to, že nemá k dispozícii žiadne plnomocenstvo žalovaného na jeho právne zastupovanie. V napadnutom uznesení je v záhlaví uvedený ako právny zástupca advokátska kancelária L., s. r. o., H., B. a v rozhodnutí sa uvádza, že plnomocenstvo zo dňa 12. 12. 2007, ktoré bolo udelené JUDr. P. K., advokátovi, ako právnenému zástupcovi žalovaného.

S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na to, že v predmetnej veci sa konalo už len o neúčinnosti právneho úkonu, navrhuje napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 35Cbi/35/2007-172 zo dňa 16. 06. 2009 v časti povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 322,68 Eur zrušiť.

K podanému odvolaniu žalovaný – jeho právny zástupca podal písomné vyjadrenie zo dňa 30. 07. 2009.

Uviedol, že v predmetnej veci žalovaného zastupuje nepretržite od 12. 12. 2007. Do 23. 03. 2009 zastupoval žalovaného ako advokát – fyzická osoba a od tohto dátumu ako spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným L., s. r .o., so sídlom B., ktorá poskytuje právne služby. Súdu bolo doručené tak odvolanie plnomocenstva, ako aj nové plnomocenstvo. Súd v záhlaví uznesenia správne označil právneho zástupcu žalovaného.

V predmetnom konaní si uplatnil len jeden úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky 655/2004 Z. z. Prevzatím a prípravou zastúpenia sa rozumie jeden úkon. Obsahuje v sebe aj analýzu prípadu vo vzťahu k jeho opodstatnenosti (či nie je vopred neúčelné), dĺžke vybavenia veci (stanovenie rozsahu hodín), a tiež k jeho obtiažnosti.

Aj súd prvého stupňa rozhodol, že žalovanému - jeho právnenmu zástupcovi patrí tarifná odmena len za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania).

Navrhuje preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie potvrdil.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O .s. p.) prejednal napadnuté uznesenie v napadnutej časti trov konania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil v dôsledku dispozičného úkonu žalobcu s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O. s. p. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca podaním zo dňa 08. 06. 2009 doručeným súdu dňa 11. 06. 2009 zobral žalobný návrh zo dňa 25. 07. 2007 späť ohľadne neúčinnosti právneho úkonu. Pôvodne sa žalobca predmetnou žalobou domáhal súčasne aj zaplattenia sumy 10 000 000 Sk. Prvostupňový súd konanie pre nezaplattenie súdneho poplatku z celého žalobného návrhu uznesením zo dňa 30. 09. 2008 zastavil .

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením sp. zn. 5Obo/122/2008 zo dňa 11. 12. 2008 v časti zastavenia konania pre zaplatenie súdneho poplatku v sume 10 000 Sk za podaný návrh o neúčinnosť právneho úkonu uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti uznesenie ohľadne nesplnenia poplatkovej povinností potvrdil, t. z., že prvostupňový súd konal vo veci len v časti týkajúcej sa žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu, z ktorej si žalobca poplatkovú povinnosť splnil správne vo výške 10 000 Sk. V časti zastavenia konania, týkajúcej sa peňažného plnenia, sa rozhodnutie stalo právoplatné dňa 03. 02. 2009 (č. l. 151), keďže sa jednalo o dva samostatné nároky a o tomto nároku súd už nemohol konať.

Preto je nesprávny vyslovený právny názor súdu prvého stupňa, že jednal o spojených veciach a priznal žalovanému náhradu trov za poskytnutú právnu službu v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Keďže je nesporné, že žalobca zavinil zastavenie konania, má žalovaný právo na náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva v zmysle § 137 O. s. p. Žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania za jeden úkon právnej pomoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. podľa § 14 ods. 1 písm. a/, § 11 ods. 1 - (základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci vyjadriť v peniazoch) 45,50 Eur (1 371 Sk výpočtový základ pre rok 2007); § 16 ods. 3 - paušálna náhrada výdavkov 5,91 Eur (178 Sk); + DPH 8,64 Eur (260 Sk); § 18 ods. 3 cit vyhlášky spolu 60,05 Eur.

Žalovaný mal v konaní na základe plnomocenstva zo dňa 12. 12. 2007 (č. l. 134) v zmysle ust. § 25ods. 1 O. s. p. zvoleného advokáta – JUDr. P. K., ktorý prestal vykonávať advokáciu ako fyzická osoba dňa 05. 03. 2009 a ďalej poskytoval právne služby ako právnická osoba L., s. r. o., H., B. , ktorej sa stal konateľom (§ 14 a § 15 zák. č. 586/2003 Z. z.) a žalovaný doložil do spisu plnomocenstvo v zmysle § 25 ods. 4 O. s. p. (č. l. 180).

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zmenil uznesenie v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. a priznal žalovanému trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa len do výšky 60,05 Eur.

Žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. januára 2010

**JUDr. P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.